

1894-05-17

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 26

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10764>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΣ ΤΑ ΣΥΝΑΦΟΝΕΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Στάσις ..... 8.
Ἐν τῷ ἑξατάκτῳ " 10
Ἰὰ τὰ κτηνὰ δέον νὰ γινῆται πρὸς τὸν
κόστην, ὡς καὶ πῖττα ἀπόδειξις πληρω-
σῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης/
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΕΙΣΟΔΙΟΙΣ ΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄλλα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
Ν. τοῦ Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν ἐμβύνηται διὰ τὰς γυ-
μασι τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΟΙ ΓΕΩΡΓΟΙ.

Πανταχοῦ, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς πε-
πολιτισμέναις χώραις οἱ γεωργοὶ τυ-
γάνουσι θαυματοῦς προστασίας ὑπὸ τῶν
Κυβερνήσεων. Οὕτως ἐπ' ἐσχάτων ὁ
αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, ὡς βα-
σιλεὺς τῆς Πρωσίας ἐν τῷ ἐναρκτη-
νίῳ αὐτοῦ λόγῳ, τῷ ἀπαγγελθέντι ἐν
τῇ πρωσικῇ βουλῇ φωνῆν ὑψώσεν ὑ-
πὲρ τῆς ἐν τῇ γῶρᾳ γεωργίας. Ὑπέ-
σχετο, ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ θὰ ἐ-
νεργήσῃ ὑπὲρ τοῦ καταρτισμοῦ Καθολι-
κοῦ Γεωργικοῦ Σωματείου. Σκοπὸς
τοῦ Σωματείου τούτου θὰ εἴη ἡ προ-
στασία τῶν γεωργικῶν συμφερόντων
καὶ ἡ πορασκευὴ πάντων τῶν μέτρων,
τῶν συντελούντων εἰς ἐμπέδωσιν καὶ
ἀνύψωσιν τῆς γεωργικῆς πίστεως καὶ
εἰς ἄριστον τῶν καταχρήσεων, τῶν κα-
ταλλιθουσιῶν τὰ κτήματα.

Τοιαῦτα βουλευόμενα καὶ σκίπτον-
ται καὶ οὕτω πράττουσιν οἱ ἀρχόντες
χωρῶν οἱ θέλοντες νὰ προαγάγῳσιν
εἰς πλοῦτον καὶ εὐημερίαν τοὺς λα-
οὺς καὶ ποθοῦντες νὰ ἴδωσιν ἐν τῷ
κράτει αὐτῶν ἀκαμαίων καὶ ἐμπέδων τὸν
ἀληθῆ πολιτισμὸν. Ἡ προστασία τῆς
γεωργίας εἶνε τὸ πρῶτιστον τοῦ ἀρ-
χόντος καθήκον, διότι ἀπὸ ταύτης ἤρ-
ξατο προῖων ὁ πολιτισμὸς καὶ ἐπ' αὐ-
τῆς ὡς ἐπὶ βάρῳ ἱερίζεται ὁ πετολι-
τισμένος βίος, ὡς εὐλόγως ἡ γεωργία
βιωρεῖται ἡ δύναμις ἡ ρυθμιζοῦσα τὴν
κανονικὴν τῆς κοινωνίας ἐξελίξιν. Διὰ
ταῦτά ἡ γεωργία « καὶ ἐλαφρῶθῃ
« ὡς θεῖον δῶρον. Οἱ θεοὶ αὐτοὶ ἐξέ-
« ξάν τὸ βροῦν εἰς τὸ ἄροστρον καὶ με-
« τῶν δού μὲ τὴν σύστασιν τοῦ γά-
« μου καὶ τοὺς πρῶτους νόμους. Τὴν
προστασίαν τῆς γεωργίας τῆς προῦ
τῶν τεχνῶν ἀναλαμβάνει ἐν Γερμανίᾳ
τῆς γῶρᾳ ὁ Ἀνώτατος Ἀρχων. Ὑ-
πὲρ αὐτῆς ζῶντᾳ καὶ θερμῇ ἐγχεῖται
ἡ μέριμνά Του καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκ-
τελεῖ τὰς εὐχὰς τοῦ Βασιλέως, ἀμ-
βουλευμένη δὲ καὶ συμπράττουσα
Αὐτῷ πράξει καὶ ἀναπτύσσει τὰς
παραγωγικὰς δυνάμεις τῆς γῶρᾳ.
Θέλουσι νὰ οἰκοδομήσωσιν αἰωνό-
βιαν οἰκοδόμημα καὶ διὰ τοῦτο ἰρ-

χονται ἀπὸ τῶν βάρῳ. Θηρεύουσι
τὴν διαρκῆ εὐδαιμονίαν τῶν τὰ κράτη
καὶ διὰ τοῦτο ἐπ' ἀσφαλοῦς θηρεύουσι
νὰ ἰδρῶσι αὐτήν.

Τὰς προσαίρους λαμπηρόσας, ἅς
φέρουσι ἀμύριβόλα κοσμήματα ἀπο-
στέρουσιν αἱ πατρικαὶ κυβερνήσεις ὡς
ἀπιστρέφεται ὁ τίμιος τὸ κίβηλλον καὶ
ψευδὲς. Ἄλλ' ἐνῶ τοιαῦτα ὑπὲρ τῆς
γεωργίας ἀλλαχοῦ ἐνεργοῦνται, πικρ-
ῆ μὲν οὐδέμᾳ ἀκτίς κυβερνητικῆς φρονι-
τιδος ὑπὲρ αὐτῆς ἀέτελε καὶ ἡ κατά-
στασις τῆς γεωργίας ἐξακολουθεῖ εὐτα-
ἀναλλοίωτος κατὰ πάντα, ὡς ἀλλοι-
ωτων εἶνε τὸ ὄλον, πλὴν τῆς οἰκονομικῆς
καταστάσεως ἀλλοιωθείσης οὐσιωδῶς
καὶ ἀκαταμάχητος ἡ ἀλλοίωσις τῶν
βαλάντια τῶν Κυπρίων ὑπὲρ τῆς συμ-
βάσεως ἐκείνης τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1878.

Ἡ τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν περιφρόνησις
τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως ἐλέγχει δυ-
στυχῶς ἀτύγῳστον ὀλιγοκαρπίας τοῦ
τόπου εὐημερίας καὶ καταδεικνύει ἡ
διαφορίαν καιρίως βλαπτοῦσαν καὶ ζε-
μιοῦσαν τὴν γεωργικὴν ἡμῶν νῆσον.
Ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ οὐδέποτε ἐφρονού-
μεν, κατεχομένης τῆς Κύπρου ὑπὸ
τοῦ κατ' ἐσχόλην πρακτικοῦ ἔθνους, ὅτι
θὰ ἴδοντο οἱ Κύπριοι τοιαῦτα νὰ
ἐκφράσῃσι δίκαια παράπονα πρὸς τοὺς
Κυβερνήτας τῆς νῆσου, εὐδ' ἐπιστενο-
μεν ὅτι ἔπρεπεν ἡμεῖς νὰ ὑποδεικνύωμεν
εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ πρακτικὰ ὑπὲρ
τῆς οἰκονομικῆς ἐπιδόσεως τῆς Κυ-
πρου. Καὶ ὅμως πρὸς πᾶσι τοῖς ἄλλοις
ὤφειλεν ὁ ἐγγῶρος ἑλληρικὸς τύπος,
θερμῶς τοῦ τόπου προστατῆς καὶ εὐλι-
κρινῆς τῶν ἀρχόντων συμβούλων, καὶ
περὶ τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς
νῆσου νὰ ὑψώσῃ φωνή, καὶ νὰ ἐπανα-
λαμβάνῃ ἐκάστοτε ἐπὶ ἡ ἀνάγκη τῆς
εὐκρινῆς προστασίας τῆς γεωργίας
καθίσταται τοῦ χρόνου προϊόντος ἐπι-
βλητικώτερα εἰς τοὺς ἀρχόντας τῆς
Κύπρου. Ἡ συνεχὴς ὑποτίμησις τῶν
δημητριακῶν καὶ τῶν ἄλλων προϊόν-
των, τῶν κερατιῶν τῶν εἰνῶν, τοῦ βάμ-
βακος καὶ λοιπῶν πείθει πάντας, ὅτι
ἔπρεπεν νὰ βελτιώσωμεν τὴν ποιό-
τητα τῶν ὑπαρχόντων, ὡς γίνεται τὰ
νῦν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως
διανεμοῦσης σπόρους ἀνά τὴν Μικρὰν
Ἀσίαν καὶ ἀλλαχόσε, ναυῆσωμεν τὰ

εἶδη τῆς παραγωγῆς, νὰ ἐλαφρύνωμεν
ἀπὸ πολλῶν καὶ ὀλλῶν ὑποχρεώσε-
ων τοὺς γεωργούς καὶ νὰ χρηρηγήσω-
μεν εἰς αὐτοὺς πᾶν μέσον συντελεστι-
κὸν εἰς ἀνθρώπιν. Ἐνομιζομεν ἐπὶ ἡ
βραδύτης καὶ ἡ ἀδιαφορία μετὰ τῆς
ἐπαχθοῦς φορολογίας ἐξωρίσθησαν ἐκ
τῆς Κύπρου καὶ ὅμως παρὰ πάντα λό-
γον καὶ πᾶν δίκαιον ἐξακολουθοῦσιν
ὑπάρχοντα παρ' ἡμῖν ἐπὶ πρόσφαι τοῦ
τόπου ζῆμια. Εὐχῆ γενικὴ εἶνε νὰ κα-
ταλίπη ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀκηδείαν
καὶ νὰ ἐπιλάβηται ὡς τάχιστα τῶν
γεωργικῶν πραγμάτων. Ἡ ἰδιωτικὴ
ἐνέργεια θὰ ἐπέλθῃ αὐτῇ πρόθυμος ἐπι-
κυρος. Μόνον ἐάν καταλίπωμεν τὸ ἐ-
πιπέδον ὑπὸ τῆς ἀκαταμάχητης ἀ-
τυχεστῆρας ἡμέρας καὶ συμφορᾳς με-
γαλητέρας.

Ἡ καταργησις τοῦ πρὸς τὴν Ὑψη-
λὴν Ἠύλην ἀδικίου καὶ ἀνεπιεικεστά-
του φόρου, εἰς ὃν ὑπέκειντο τὴν νῆσον
πραγμοῦσται πληροφόρια καὶ ἀκό-
ριστος πλεονεξία, μετὰ τῆς ἐκθίμου
τῆς γεωργίας προστασίας ἀσφαλίζου-
σιν τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου ἀνθρώ-
σιν καὶ καίνοσται τὴν Κύπρον ὅντως
αὐτοκράτη.

Ἡ ὀλικὴ εὐδαιμονία τῆς ἡμετέρας
νῆσου ἐγκρατεῖται εὐχῆ ἐν τοῖς ὅροις,
ὅς τὸς ἐργάζονται σήμερον αἱ παρα-
γωγικαὶ αὐτῆς δυνάμεις, ἀλλ' ἐν ἄλ-
λοις, συνοψιζομένοις περίπου ἐν τοῖς
ἔξῃς ἐν τῇ ποικίλῃ τῶν εἰδῶν τῆς
παραγωγῆς ἐν τῇ βελτιώσει τῆς ποι-
ότητος τῶν παραγομένων προϊόντων,
καὶ τῇ κατασκευῇ ὑδραυλικῶν ἔργων.
Εἰς πάντα δὲ ταῦτα δέον νὰ ἀκολου-
θησῇ ἡ εὐρύσις τοῦ κύκλου τῶν ἀγο-
ρῶν τῆς καταναλώσεως καὶ ἡ Κυ-
βερνήσις, ἡ ἔχουσα τὴν δύναμιν καὶ
ὀφείλουσα ἐξ ἴσου νὰ προστατεύῃ καὶ
τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν
καὶ τὴν ἐμπορίαν, ἀνάγκη εἶνε ἀπρο-
φασίτως πρὸς τοῦτο νὰ ἐνεργήσῃ.

Ἔργον προνοίας, πράξιν δικαιοσύ-
νης καὶ γενικοῦ συμφέροντος πράττει
ἡ κυπριακὴ κυβερνήσις προστατεύουσα
καὶ ἐνθαρρύνουσα τὴν γεωργίαν καθό-
λου, ἀδικεῖ δὲ πολὺ ἑαυτὴν καὶ ζῆμιοῦ
πλειότερον καὶ τὰς γεωργικὰς καὶ τὰς
ἐμπορικὰς παρ' ἡμῖν τάξεις ἐμμένουσα
ἐν τῷ πλημμυεῖ ἐνεστάτῃ, ὅπερ ἔξε-

λέγεται ἐπιδεινῶν τὰς ποικίλας
δυσχερείας, πρὸς ἅς ἀπὸ τῶν γενε-
ῶν μάχεται καὶ ὅς ὦν ἀκαρπες συν-
τρίβεται ἡ φιλοπονία τοῦ καρτεροπό-
νου Κυπρίου γεωργοῦ. Δὲν ἐξαιτούμε-
θα οὔτε μεγάλα οὔτε ἀδύνατα παρὰ
τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως εὐδ' ἀξι-
οῦμεν παρ' αὐτῆς θυσίας ὑπὲρ τοῦ τό-
που, ὅ, ἐκλήθη νὰ διοικήσῃ. Ἐπικα-
λούμεθα μόνον τὴν φροντίδα καὶ με-
ριμναν αὐτῆς, ὅπως ὑποδοθήσῃσι τὸν
ζῆλον, ἐνθαρρύνωσι τὴν φιλεργίαν τῶν
ἀγροτῶν καὶ ἐξαγάγῳσιν ἀπάντας τῶν
δυσκόλων οἰκονομολογικῶν περιστά-
σεων, εἰς ἅς ἐφρίψαν τὸν τόπον αἰτία
ἐσωτερικὰ τε καὶ ἐξωτερικὰ, ἀλλ' ἐν
αἰς ὑποκαρπίας οἰκονομίας ἐμμένου-
μεν. Εἶνε τόσῳ ἀληθὲς ὅσα λυπηρὸν ὁ-
τε μέχρι τοῦδε οὐδαμῶς ἐμερίμνησαν
ὑπὲρ τοῦ τόπου οἱ διοικοῦντες αὐτόν,
τελοῦντα εἰς ἐπίμετρον ἐτησίως περὶ
τὰς ἐνεθήκοντα καὶ δύο χιλιάδας λι-
θῶν στερλινῶν εἰς τοὺς παράπονον Βό-
σπορον. Ἄν τοῦλάχιστον τὸ μῆμα τοῦ-
το ποσὸν ἐμμεν ἐν τῷ τόπῳ, ἡ Κύπρις
ὀματεβάλλεν ὄψιν, ἀλλ' ἀφαιρουμένου
καὶ τόσου χρήματος ἐξ αὐτοῦ ἀπόρου
γῶρᾳ καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον ἐρημὸς
ἡ δυστυχῆς νῆσος!

Ἡ ΓΕΩΡΓΙΑ ΠΑΣΧΟΥΣΑ

Μετὰ τὴν ὀλιγοκαρπίαν, προεργο-
μένην ἐκ κανοκαιριῶν ἡ ἀνομβριῶν
(συμβαίνουσιν ἐν Κύπρῳ κατὰ ἐπτα-
ετίαν περίπου) παρετηρήθη ὅτι αὐτί-
σως ἔπεται ἡ πολυκαρπία. Τοῦτο συν-
εῖθη ἐν Κύπρῳ καὶ τὸ 1872—73—74,
τὸ 1886 καὶ 1892—93. Ἡ φύσις
εἶνε ἀληθὲς ὅτι διὰ τοῦτου σπεύδει νὰ
συμπληρώσῃ τὴν ἑλλειψίν τῆς καὶ ν'
ἀποδώσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τῆς
πολυκαρπίας ὅσα κατὰ τὴν ὀλιγοκαρ-
πίαν ἐστερηθή. Διὰ τοῦτο εἶδομεν με-
τὰ τὰς καταστρεπτικὰς συνήθως ἀ-
νομβρίας, ἀφῆνον τὴν συγκομιδὴν τῶν
σιτηρῶν ἐν τῇ νῆσῳ, τὴν οἰνοπαρα-
γωγὴν πλουσίαν καὶ καλὴν καὶ τὸν τό-
πον πληρῶμενον εὐλογίῶν τοῦ Θεοῦ.
Ἄλλὰ τί σημαίνει ἐναντὶ ἀνθρώποι εἶσιν
ἀνάξιοι νὰ διαχειρισθῶσι τὴν εὐροίαν
ταύτην; Ἐάν τις κακῶς μεταχειρίθῃ

ται τὸν τυγχάνοντα πλοῦτον, ποῖος ὁ αἴτιος; Ἐάν ὁ εργαζόμενος ἢ ὁ πρῶστατέων τὸν πλοῦτον ἐκείνον παραμυθῆται καὶ ἐξ ἀδιαφορίας ἢ εἰς ξένας χεῖρας περιέρχεται, ἢ εἰς μάτην ἀπόλλυται ἀνωρελῶς, δὲν εἶναι αὐτὸς ἡ αἰτία τῆς ἀπωλείας τοῦ ἠθραυροῦ;

Οὕτω καὶ νῦν ἡ γεωργία ἐν Κύπρῳ, ὡς καὶ ἐπισήμως διακηρύσσεται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἠθροακίμῃ μὲν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτῃ ὡς καὶ κατὰ τὸ 1874 καὶ 1886. Ἀλλὰ τίς ἡ ὠφέλεια τῶν τελευταίων τούτων ἐτῶν τοῦ —86 καὶ —93;

ΑΝΘΡΑΚΕΣ Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ!

Ἡ πολυκαρπία τῶν ἐτῶν τούτων παρίσχεται ἀνωρελῶς καὶ ὁ τόπος δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῆ αὐτὴν πρὸς τὰς βιωτικὰς χρεῖς καὶ ἀνάγκας αὐτοῦ, μὴ κατὰ τὴν φύσιν τῆς πολυκαρπίας ταύτης εἶτε εἰ ἐν δέκατον τῶν ὄσων ὠφέλεια ἢ ὀλιγοκαρπία, ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας περιμένουμε, νὰ ἴδωμεν καὶ τοὺς κόπους ἡμῶν ἐστεμμένους ἤδη διὰ χρυσῶν σφερόνων! καὶ τὰς τε ἰδίας καὶ ἐθνικὰς ἡμῶν ὑποχρεώσεις νὰ ἀρωμαίνωμεν ἐκ τοῦ μέτρου καὶ νὰ συμπληρώσωμεν πρὸς γενικὴν εὐημερίαν.

Ἄλλ' αἱ ὠραῖαι ἐλπίδες ἡμῶν ἀπέβησαν φροῦδοι καὶ ἡ γεωργία κατῆντησε σήμερον πλῆγουσα, ἐν μέτῳ τῆς εὐδαιμονίας συγκομιδῆς τῶν ἀπειρῶν αὐτῆς προϊόντων, ἐν μέτῳ τῆς πολυκαρπίας τῶν ἠθροαυρῶν, ὅστις ἐνίοτε συναντᾶται μὲν ἀκτινοβολῶν, περιβάλλει δ' αὐτὴν ἡ πλοῦσια καὶ ἀξιοπρῆπῆς λάμπρις αὐτοῦ τόσον, ὥστε οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς θαμβουμένοι ἐξασθενεῦσιν ἵνα κατανοήσωσι πῶς εἶδει νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτόν. Μικροῦ δαὲν ἐνταῦθα νὰ ἐρεμολοῖ ἢ κενὴ γράμμη εἶτε τοῦ πού ὡς βλάπτει τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐνῶ πλάκας τοῦ ὠραίου. Ἀλλ' εἰς ἀπὸ τῆς ταύτης εἶνε ἀνευρεθεῖσθαι ὅτι ἡ γεωργία πρῶτος εἶναι τῆς εὐδαιμονίας αὐτῆς καὶ ἔπειτα εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ θάμβους τοῦ μεγάλου φωτὸς κατεχόμενος. Ἡ ὄρα ὅρα ὡς τετυρωμένη ἐπαίρει κοπιῶντες παρὰ τὰς ἀγρίας τῶν ἀμειδίτων κατὰ τὴν ἐπιχρῆσιν ταύτην Ἐυρωπαίων καὶ εὐδαυρῶν ἐλεγχιστῶν. Οὐδὲ μὲν δύναται νὰ διακρίνη τὴν ἐλπίδα τῆς εἰς τὸν ἠθροαυρῶν ἀναγῆρας αὐτῆς. Ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ἠθροαυρῆς Κύπρου λαὶς σήμερον τίθει ἐξαιτούμενος ἀρωγὴν χεῖρα ὡσανεὶ καὶ αὐτὸς ἐμπαύεται ὑπὸ τῆς ἀεθρῆς ἀνωρελίας ὡς πάλαι, ὅπου κατετρώχθη ὑπὸ τῆς πίπυρς αἰ ἐλπίδων σίτου καὶ ἀλλῶν καρπῶν. Ὁ κατὰ τῆς ἠθροαυρῆς μετὰ τὴν μεγίστην ταλαιπωρίαν, δικαστικὴν, φρεσολογίαν ἀνευρεθεῖσθαι κατὰ τὸν πόντον ἀνωρελίας κακῶν, εἰς ὃν περιέρχεται, αὐτὸς ἢ κατὰ τὴν οἰκονομίαν μὲν τῶν ἀνωρελίας, ὅπου ἐπὶ τῶν ἀνωρελίας αὐτῶν καὶ κατῆντησαν τρεῖς ἀλλοτρίως νὰ ἐπιτοχῆ, ἐπὶ τῆς δὲ ἀνωρελίας αὐτῶν ὅπου τῆς ἐκ

τάκτου καὶ σπιθαμῆς οἰκονομίας, εἰς ἣν περιέρχονται αὐτοὺς ἢ ἐκ πάντων τούτων ἐνδεῖα καὶ βαθμύδον κατέρχονται εἰς τὸν τάρον, ἀνε, μάλιστα παρατάξως κηδεῶν ἢ πωπιδῶν ἀκολουθίῶν εἰς τὴν ὑστάτην αὐτῶν κατοικίαν, τὰ νεκροταφεῖα, δι' ἡσυχίας δηλ. μεγάλης, ἵνα ὁ θάνατος αὐτῶν μὲν ἄγ-ωστος εἰς τοὺς ἀδιαφόρους προστάτας αὐτῶν.

Ἰδού ἡ κατάσταση ἡμῶν! Ἰδού πέλος πάντων τὸ σημεῖον πρὸς ὃ ἀπεδείχθη ν' ἀποβλέπη σήμερον ἡ ὑπερξίς καὶ ὁ προσρισμός τῆς ἀτυχοῦς Κύπρου. Τὸ ἀπαισιῶν τούτο σημεῖον ἡμῶν εἶνε ὁ τάρος διότι ἐχομεν τὴν γεωργίαν ἀσχευασαν ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ αὐτῆς καὶ ἐπαίτουσαν παρὰ τὰς αὐλάς τῶν ἀπλήστων. Ἡὼς νὰ πράξωμεν, ἢ πῶς νὰ καταφυγῶμεν, ἀρῶν ἐν αὐτῇ τῇ εὐδαιμονίᾳ ἡμῶν ἐσμὲν δυστυχεῖς; Αὐτῇ ἡ εὐδαιμονία δύναται νὰ εἶνε ἐνδεῖα καὶ δυστυχία; Τούτο ἐναπολείπεται ἀνίγνα παρ' ἡμῶν ἀνεξήγητον, ὅπου ὀρεῖλουσιν ὁμως νὰ λύσασαι μόνον οἱ οἰκοῦντες ἡμᾶς.

ὁ παρατηρητής

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΔΑΛΤΗ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Ο κ. Γλαδστον ἐν μακρᾷ διαλέξει, ἢ ἔσχε μετὰ τῆς βασιλίσσης τῆς 19 Φεβρουαρίου κατέθηκε τὴν παραιτήσιν του· ἡ βασιλίσσα δεξαμένη αὐτὴν ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς ἐπι ἐδελπε τὸν κ. Γλαδστον ν' ἀποχωρῆ. Ο κ. Γλαδστον συνέστησε τῇ βασιλίσσῃ τὸν Λόρδο Ρότβερν, ὅστις καὶ ἐκλήθη ἀμέσως εἰς Οὐίνδσορ.

Ἡ ἄλλοι φροῦδοσιν, ὅτι οἱ Ἰρλανδοὶ βουλευταὶ ὡς καὶ οἱ ἰρλανδοὶ στέλλονται ὡς ὁ λόγος τοῦ Γλαδστον εἰς τὸν Λόρδο Ρότβερν, ὅστις καὶ συγκρατήθη νὰ διαδεχθῆ τὸν κ. Γλαδστον.

Ὁ Λόρδος Κιμπερλεὺς διορίσθη ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἀπὸ τοῦ Λόρδου Ρότβερν, ὁ δὲ κ. Μέρλεϋ ὑπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν.

Τὸ ὑπουργικὸν ἐκροποτικὸν ὡς ἐξῆς: ὁ Γλῶ. Μέρλεϋ ἐλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἰρλανδίας, ὁ κ. Φόουλερ τὸν πρῶτον τῆς ἐξελίξιως τῶν τοπικῶν διοικήσεων, διορίσθη ὑπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Λόρδου Κιμπερλεῦ διορισθέντος ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ κ. Λόου Λέφρεϋ ἀρχιπρωθυπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων καὶ κτιρίων διορίσθη τοιοῦτος τῆς τοπικῆς διοικήσεως, ὁ δὲ κ. Γεώργιος Ρόσελ διορίσθη ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων.

Ὁ Λόρδος Ρότβερν σὺν τῷ ἀξίωματι τοῦ πρωθυπουργοῦ καθίσταται καὶ πρῶτος Λόρδος τοῦ ἠθροαυροβουλίου, ἀναλαμβάνων καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ μεγάλου στρατηγόφουλακος. Ἡ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς τῶν κοινότητων

ἀπρᾶνεται εὐεχρῶς ὑπὲρ τῆς ἀναθέσεως τοῦ πρ. ὑπουργικοῦ ὄχι μόνον εἰς τὸν Λόρδο Ρότβερν, ἐκ τῆς μερίμνης μετ' ἧς κηδεταὶ τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους. Ὡσαύτως καὶ οἱ ἀντιπαρνελικοὶ ὑποστήριζον τὴν ἐκλογήν τοῦ Λόρδου Ρότβερν, ἐνῶ ἄρ' ἐτέρου οἱ παρνελικοὶ, οἵτινες κατήγοροσιν προδράσιν τοῦ κ. Γλαδστον ἐν τῷ Ἰρλανδικῷ ζητήματι, καταπολεμοῦσι ταύτην κατηγορηματικῶς.

Ὁ Ἄρχιεπίσκοπος Φίλιππος Ἰρμροῦ κόλης Ρότβερν ἄγει σήμερον, ἡλικίαν 47 ἐτῶν. Τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων, ἐκλήθη σήμερον διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πάππου αὐτοῦ τὴν ἔδραν ὁμοτίμου τοῦ κοινοβουλευτικοῦ σταδίου κατήρξατο τῷ 1871 ὑπὸ τὸν κ. Γλαδστον, μετὰ δέκα δὲ ἔτη διορίσθη ἐν τῷ ὑπουργικῷ Γλαδστον ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ἀποχωρήσας ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τῷ 1883. Τῷ 1886 ἦν ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὸν κ. Γλαδστον, τότε δὲ κατεκλήθη τὴν γενικὴν συμπάθειαν διὰ τῆς σταθερᾶς αὐτοῦ ἐν τοῖς δυσχερεῖσι ζητήμασι πολιτείας. Τέλος δὲ κατὰ τὸν Αὐγουστον τοῦ 1892 ἐστῆθη εἰς τὸ ὑπουργικὸν Γλαδστον ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐν μέσῳ μεγάλων δυσχερειῶν.

Ἐν τῷ ἠιστορίῳ Λόρδῳ ἀπαντᾶ τηλεγράφημα ἐκ Λοδίνου, καθ' ὃ κατὰ τὴν ἐπισημοῦσιν ἡμερῶν τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Γλαδστον εἰς μέρους τῆς ἀνάστης, ἡ τελευταία αὐτῆ ἀπειμὲν αὐτῷ τὸν τίτλον ὁμοτίμου, ἀλλ' ὁ κ. Γλαδστον ἠρτήθη νὰ δεχθῆ αὐτόν.

Ἐν τῷ αἰτίῳ τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Γλαδστον ἦν καὶ ἡ ἐξασθένησις τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, πάσχοντος ἐκ γλαυκώσεως.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τῆ 1) 13 Μαρτίου ἐγένετο διὰ ψηφιστικῆς ἢ ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ Δημοσίου Συμβουλίου Βασιλῶν καὶ Ἀμμοχώστου, ἀνεδείχθησαν δὲ ὡς τοιαῦτα ἐκ τῶν δέκα καὶ τριῶν προτάσιντων ὑψηφιστῶν ἐξ ἡμερικανῶν, ἦται οἱ κ. κ. Β Τράβερς διοικητῆς, Ε. Λοῦ, Σ. Μ. Ἐμριεζῆς, Χρ. Λοῖζου, Λουκάς Γεωργίου καὶ Νικόλαος Παπαδόπουλος. Τῆ προχθὲς πέμπτη, προῦκειτο νὰ γείνη ἡ ἐκλογή τοῦ προέδρου καὶ ἀντιπροέδρου, ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸν ὅρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Συμβούλων νόμου, ὄρεται εἰς ἕκαττος ν' ἀποδείξη, ἐὰν ἔχη τ' ἀπαιτούμενα πρὸς τοῦτο προσόντα, ἀπεβλήθη αὐτῆ μέχρι τῆς σήμερον.

Καθὰ ἀληθευοῦσιν ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς περὶ ὧσεως τῆς τοῖς ἐκαθάρσιν τοῦ στοιμίου τοῦ λιμένος Ἀμμοχώστου ἐργασίας, ἦτις διήρξατο κατὰ τὰ ἔτη 1892 καὶ 93 καὶ ἐτελείετο ὑπὲρ τῆς

150 ἀγγλικῶν λίρας εὐδὲς πλέον κίνδυνος ὑπάρχει διὰ τὰ εἰσπλέντα καὶ ἐκπλέντα μικρὰ πλοῖα. Καὶ ἀκόμη παραινόμεθα ὅτι δὲν ἐπιελθόνται λιμενικὰ ἔργα!

Τὴν παρελθούσαν τρίτην ἦγε τὴν ἐπέσειον τῶν γενεθλίων τοῦ ὁ βασιλεῦς τῆς Ἰταλίας Ἰουμπερτος, διὸ τὸ ἐνταῦθα Ἰταλικὸν προξενεῖον, ἐδέχετο ἐπιστῆφεις τῶν ὑπακόων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ο κ. Α. Λιασιόης, βουλευτῆς Ἀρνακίς Ἀμμοχώστου προῦτει ἐν ἐσχάτως ψηφισμα ἐν τῇ Βουλῇ περὶ ἐπιβολῆς βαρῆς δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγόμενων ἀλεύρων ὁσάκις ὁ τόπος δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιούτων, ὅπου ἀπεδέχηται ὁμοψήφως τὸ Συμβούλιον, ἦδη δὲ ὑπολείπεται νὰ παρουσιάσῃ ἡ Κυβέρνησις τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ἀπερασίθη ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Ἐξουχότητος τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ ὅπως αἱ ταινίαι τῶν 10 παρῶν τεταῶσιν ἐν ἐνεργείᾳ ἀπὸ τῆς 1ης προσεχῶς Ἀπριλίου.

Ἐκφραζόμεν εὐσεβῶς τὰς ἐγκρατίους εὐχαριστίας μὲς τῷ Ἀνωτάτῳ Ἀρχόντῃ τῆς ἠθροαυρῆς, καθὸ πανυ εὐμενῶς εἰσακούσαντι εἰς τὴν δικαίαν αἴτησιν τῶν ἐφημεριδογράφων.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἀπεικία τῆς πρῶτευούσης ὑπέστη θεινὸν τραυμα ἐν τῷ θανάτῳ τοῦ εὐγενοῦς νέου κ. Ε. Η. Thomas, γραμματικῶς παρὰ τῆς ἀρχιγραμματικῆς, συμβάντι τὴν παρελθούσαν τρίτην.

Αἰτιοδρομῖαι Ἀρνακίς θὰ λάβωσι χάριν τῆς 1ης καὶ 2ης Μαΐου, τὴν τοῖσιν καὶ τετάρτην τοῦ Πάσχα.

Ἀρίκετο διὰ τοῦ παρελθόντος ἀυστριακοῦ ὁ κ. J. R. v. Millingen, ὅστις διορίσθη διευθυντῆς τῶν ἐν Κύπρῳ πρακτορείων τῆς αυτοκρατορικῆς ὀθωμανικῆς τραπέζης.

Ο κ. Γλόττωπ διορίσθη διοικητῆς Κυπρῆας. Εἰς τὴν θέσιν Κεντρικοῦ Ταυτοῦ τῆς ἠθροαυρῆς θεωρεῖται πιθανώτατος ὁ διορισμός τοῦ Γελῶνου Ἀρνακίς κ. Μέρτον.

Τὸ κ. Γλόττωπ λίαν ἐπαθῶς προαχθῆτι ἐκροχόμεν τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν.

Ἀλλῆς τῆς ἡμετέρας πόλεως ὁ ἐν Ἀλεξανδρίᾳ διαμένων ἡμετέρος συμπατριῆς κ. Α. Γαίτου ἀποφασίεσ τῆς Ἀγγλίας.

Ἡ τάλαινα ἐξεστηκυία φρενῶν, ἐνὼ τὸ αἷμα ἔρρει κρουνῶδον ἐκ τῶν φρικωδῶν πλήθων τῆς, ἔσγιν οὐχ ἦτις τὴν δύναμιν νὰ δρᾷ καὶ νὰ καταρῦγῃ εἰς γειτνιαζούσαν οἰκίαν, αἰτούσα βοήθειαν. Ἐγὼ δὲ προσεπάθουν παντὶ σθένει ὅπως σταματήσωσι τὸ αἷμα, ὁ σύζυγός τῆς νομίσας ὅτι τὴν ἐρόευσεν ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἐπλήγωσε θανασίμως τρυτοκτόνηος καὶ αὐτός. Ὅταν οἱ γείτονες εἰσηλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν ὅπως μάθωσι τί ἀπέγεινε μετὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς δολοφονίας, οἰκτρὸν καὶ σπαραξικάρδιον θέαμα παρυστάσθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν.

Ὁ σύζυγός τῆς ἐξήλωμένος ἀπὶ ἀνακλίντρον, τὸν λαιμὸν ἔχων ἀνοικτὸν καὶ κολυμβῶν ἐν τῷ αἵματι, διὰ ρομφαίας διστόμου ἀπέκοψε τὴν καρωτικὴν ἀρτηρίαν.

Ὁ θάνατος ὑπῆρξε σχεδὸν κεραυνοβόλος.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΩΝ.

Ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Νάντης τῆς Γαλλίας διακεκριμένος ἰατρός, ὄνοματι Ραπὼν, ἔκαμε χημικὰς μελέτας περὶ τῶν εὐρισκομένων εἰς τὰ παιγνίocharta μικροβίων καὶ περὶ τοῦ πέσον δύνανται νὰ μεταδοθῶσι μολυσματικὰ νόσοι εἰς τοὺς παίζοντας ἢ ἀναμειγνύοντας παιγνίocharta, ἀφοῦ προηγουμένως φέρονται τὰς χεῖρας εἰς τὸ στόμα.

Αἱ μελέται τοῦ ἰατροῦ Ραπὼν, κατέληξαν εἰς τὸ καὶ ὑπὸ ἄλλων ἐπιστημόνων διατυπωθῆν συμπεράσματα, ὅτι εἰς τὰ παιγνίocharta, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται φθισικοὶ, εὐρίσκονται 6, 160 μικροβία, ἀκριβῶς εἰς τὰ μέρη, εἰς ἃ οἱ δάκτυλοι ἐφαρμόζονται, κατ' ἀναλογίαν δὲ εἰς τὰ παιγνίocharta, τὰ ὁποῖα διάφοροι ἀσθενεῖς καὶ μὴ μεταχειρίζονται, ὑπάρχει ἀρκέτος ἀριθμὸς μικροβίων, δυνάμενος νὰ μεταδώσῃ ἀσφαλῶς τὸ μολυσματὴν ἢ τὴν νόσον εἰς τὸν θέτοντα κατὰ τὸ παιγνίochart τὰς χεῖρας εἰς τὸ στόμα. Ἐν γίνῃ ὁ ἰατρός Ραπὼν εὖρεν, ὅτι τὰ παιγνίocharta εἶνε εἰς ἕκ τῶν σπουδαιότερων ἀγωγῶν νόσου ἢ μολύσματος καὶ ὅτι μέγαν διατρέχουσι κίνδυνον οἱ σπλιώνοντες τὰς χεῖρας τῶν

ὅταν παίζωσι. Πάντοτε, γράφει ὁ ἰατρός εἰς τὴν ἔκθεσιν του, καὶ ὅταν παίζῃ τις γάριν διασκεδάσει καὶ ὅταν παίζῃ μετ' ἐσῆν ἴνα τοὺς συντροφεύσῃ, πρέπει νὰ προφυλάσσεται πρὸ τῆς κακῆς αὐτῆς συνήθειας, διότι οὐδὲν ἕλλο κερδίζει ἢ τὴν εἰσδοχὴν μικροβίων.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Μετὰ τῶν παραδόξων παραδειγμάτων τῆς μεταδόσεως τῶν μητρικῶν ἐντοπιῶν εἰς τὸ τέκνον τὰ ὁποῖα ἀνακρίσει ἢ ἱατρικὴ φιλοσοφία τὸ ἐπὶ φρονεῖν, τὸ ὁποῖον ἀναγράφει μίαν ἱατρικὴν ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα εἶναι ὁμοιωμένως περιγεγραπτόν.

Πρόκειται περὶ γυναίκας ἢ ὁποῖα, ἐνῷ ἦτο ἔγκυος, ἐφιλονεύει μετ' ἐνὸς συζυγίου τῆς καὶ συνεπείᾳ τῆς ζωῆς αὐτῆς ἐπίδος, ἔκαμε πολλάς ἐδοματίας νὰ τοῦ ἀειλήσῃ. Ὅταν τὸ παιδίον ἤρχετο νὰ ἀειλήσῃ παρετήρησεν ὅτι οὐδέποτε ἀπευθύνετο πρὸς τὸν πατέρα του. Τοῦτο ἐξηκολούθησεν ἐπὶ πολὺ. Σήμερον τὸ παιδίον εἶνε δεκαετής· καὶ ἐν τούτοις δὲν καταρωθῆθῃ ἀκόμη νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν πατέρα του οὐδὲ μίαν λέξιν! Τὴν ἀποστρέφῃ του δὲν ἴσχυσεν νὰ κατακινήσῃ οὔτε θωπεῖται, οὔτε ἀπειλά, οὔτε ραδιόμοι.

Ἡ εὐγένεια εἶνε ὑπόμνημα τῆς ἀρετῆς, ἀθάνατος καθὼς καὶ ἡ δόξα.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ θνήσκειν εἶνε ἡ μικροτέρα τῶν θλίψεων.

Οἱ ἀγαπῶντες τὴν ζωὴν, φοβοῦνται τὸν θάνατον.

Ἡ ἐθνικὴ βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων περιέχει 1,400,000 τόμους· φησίζεται ὡς ἡ μεγίστη βιβλιοθήκη τοῦ κόσμου.

Διὰ τῶν ἀγοράζοντες, ἑκατοντάδες ὀφθαλμῶν εἶνε ὄλιγοι, διὰ τὸν πωλοῦντα εἰς ὀφθαλμὸς ἀρκεῖ.

Ἡ ἐλπίς εἶνε τὸ πλέον ὠφέλιμον, ἢ τὸ πλέον ἐπιζήμιον.

Ἡ γενναίότης ὑποφέρει τὰ κακὰ (τὰς δυστυχίας) τῶν ἄλλων, ὡς νὰ ἦτο ὑπεύθυνος αὐτῶν.

Ἡ ζηλοτυπία τρέφεται ἐν ταῖς ἀμφιβολίαις, γίνεταί ἐρινός, ἢ τις εὐθὺς μεταφέρει ἐκ τῆς ἀμφιβολίας εἰς τὴν βεβαιότητα.

Ἡ ζηλοτυπία εἰς κῆποιον τρόπον εἶνε ἀκαία καὶ λογικῆ, ἐπειδὴ δὲν ταινεῖ, ἢ εἰς τὸ νὰ διαφυλάξῃ ἢ ἀγαθὸν ὁ μᾶς ἀνήκει ἢ πιστεύομεν νὰ ἀπολαύσωμεν, ἐν ᾧ φθόνος ὁ εἶνε μίαν κακία, ἢ τις δὲν δύναται νὰ ὑπορίσῃ τὸ καλὸν τῶν ἄλλων.

Νὰ μὴ εἴπῃ τὸ ἐναντίον κατὰ προτροπὴν τοῦ ἀνεψιῦ. Ὁ Μιγὴλ σὺς λέγει τὴν ἑλπίθειαν, αἰδισιμῶτατε πᾶτερ. Δι' ὃ εὐχαριστῶν ὑμᾶς τώρα διὰ τὴν καλὴν, ἢν ἐδείξατε πρὸς ἐμὲ προθυμίαν, σὺς συμβουλεύω νὰ ἐπαρρηθῆτε τῆς καλῆς ταύτης εὐκαιρίας, καὶ νὰ λάβητε τὴν θέσιν σὺς ἐν τῇ ἀμάξει τοῦ καλοῦ τούτου Μιγὴλ. Εἶνε πολὺ διασκεδαστικὸς, ἀλλῶς τε, καὶ πολὺ ὀλιγαρκής. Ὅθ μείνῃ ἀκούστων εὐχαριστημένους ἢ εἰς ἀνοήτως ἀνταμιωθῆν λάβῃ παρ' ὑμῶν.

Ὁ Ἡγούμενος Βερνάρδος Μοντεῖρ, πεπειθὴς ἐκ τῶν λόγων τούτων δὲν ἐπερίμενε νὰ τῷ ἐπαναληθῆ ἢ πρότασις αὕτη. Οὕτω λοιπὸν, ἀφοῦ εὐχαριστήσῃ τὸν ξενοδόχον, ἔσπευσε ν' ἀναβῆ ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ πανούργου Μιγὴλ.

Οὗτος δὲ ἐνὸς ἀλματος, εὐρέθη ἐπὶ τῆς ἔδρας του, ἤρπασε τὰ ἡνία, ἐκρότησε ζωηρῶς τὴν μάστιγα καὶ ἡ ἡμίονος ἀνεχώρησε καλπίζουσα ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀγοῆς εἰς Λισβῶνα. Ὁ καλὸς ἱερεὺς δὲν παρετήρησε ποσῶς ὅτι ἡ ἀμάξις, ἔλαβε ὅλος ἐναντίαν διεύθυνσιν ἐκείνης, ἢν ὤρσειε νὰ ἀκολουθήσῃ.

Ὅτε ὁ Μιγὴλ ἀρίκετο εἰς τὰς τελευταίας οἰκίας τοῦ Οὐγγάλας, ἐκράτησε τὴν ἡμίονόν του.

Τὶ συμβαίνει, λοιπὸν, ἠρώτησεν ὁ Ἡγούμενος.

—Τίποτε, αἰδισιμῶτατε, πᾶτερ Βερνάρδε Μοντεῖρ! Ἡγούμενος τοῦ κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀρχαῖς, τίποτε δὲν εἶνε ἄρχαῖς τίς φίλος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετῆς, συστήσας δι' ἀμαξῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Λάρνακος—Ἀμμοχώστων. Αἱ ἀμαξίαι τοῦ κ. Ἐμφιετῆ δι-σκρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σύρονται δὲ ὑπὸ ἵππων πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτη-τος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστεῦτως εὐθηναί. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακι ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν Ι. Δημητρίου.

Εἰς τὸ Καταστήμα ΚΑ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ ΟΔΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚῆ ΕΝ ΣΚΑΛᾷ

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τούδε εἰσαχθέντων, πωλού-μενα εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτους διαγωνι-σμοῦ.

ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑΣ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑ-ΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟ-ΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL, ΔΗΜΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Λίαν προσεχῶς ἀναμένεται λαμ-πρὰ συλλογὴ ΕΑΡΙΝΩΝ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ. Χρῶμα καὶ ποιότης, ἐκλεκτότατα. Τιμαὶ εὐθηνόταται

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτος, πρὸς γρ. 20—23 τὸ κοιλόν. Κριθὴ, πρὸς γρ. 10—11 Ὅρος ὁ ἐντόπιος, πρὸς γρ. 30 Σησίμας, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν. Σταφίς μαυρὴ πρὸς γρ. 45 παρ. ἡ ὀκάν. Σταφίς βραχὴ πρὸς γρ. 35 παρ. ἡ ὀκάν. Χαμβ. κόκκος πρὸς γρ. 1 καὶ 35 παρ. τὴν λίτραν. Βαμ. ὀκάν. πρὸς γρ. 14—16 τὴν λί-τραν (ὀκ. 1)ῶ. Βρωμ. πρὸς γρ. 13 1/2 τὸ κοιλόν. Ἐλαιον, ἐσωτερικὸν πρὸς γρ. 17—17 1/2 τὴν λίτραν. Ἐλαιον ἐντόπιον, πρὸς γρ. 18 ἡ λίτρα. Ζάχαρις, πρὸς γρ. 332 τὸν σάκκον. Καφ. πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκάν. Ὅρος ὁ ἐντόπιος, πρὸς γρ. 190 τὸν σάκκον. Σάπων, πρὸς γρ. 6 1/2—7 τὴν ὀκάν. Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 40 1/2. Μελίαν ἀγγλικὴν γρῶστα 182. Ὁ βύμβυξ, ὁ βυμβυξόσπρος καὶ ἡ σταφίς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὁξφορδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγούστας Κ. Χαλα-λαμπίδου ἠ-εἰχθη νεὸν ξενοδοχεῖον ὑ-πὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητρίας, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύναται νὰ εὐ-ρίσκωσι δωμάτια ὑπνου λίαν εὐρύχω-ρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἀπὸ καθαριότητος καὶ ἐκ-τακτοῦ περιποιήσεως, διὸ οἱ πελάται ἔστρωσαν βέβαιον, ὅτι θὰ μένωσι κατ' ὅλα εὐχαριστήμενοι.

Ἐπεὶ οὖν ΚΑΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ Τύπος· ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πά-σης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς, εἰς: ἐτι-κὲτα, καπνοῦ, ἐνοικιαστῆρια, γρε-ωστικά γραμματῆα, ναυλοσυμφωνη-τικῶν, ὀδηγητικῶν Ἐλωρείου, διπλότυ-πα, φορτωτικῶν κλπ.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάρρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΔΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡᾷ

ΚΕΦ. V.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΚΕΡΗΣ.

I.

—Πότε ἀναχωρεῖτε; —Ἀλλὰ ἀμείνω ἐάν εἴσθε ἔτοιμοι. —Ἀμείνω, ἐπιθύμουν καὶ ἐγὼ τούτο, ἀλλὰ δυστυχῶς ὑπεσχίθη ἐν τὸν ξενοδόχον νὰ τῷ χρησιμεύω ὡς ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ του τέκνου. —Ἡ βράστις θὰ τελεσθῇ εἰς τὰς δέκα ὥρας, ὡς ὄλιπατε δὲν. —Ὅχι, ὄχι, αἰδισιμῶτατε πᾶτερ, ἔμαθον τὴν στιγμήν ταύτην παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ξενοδό-χου, ὅτι ἀναγκάζεται ν' ἀναβῆ τὴν βράστιν, εἰνα ἀδιαβίβας τῆς ἀναδόχου. —Μίλις, ἔσπευσε νὰ εἴπῃ ὁ ἱερωμένος, ὁ-φρὺς εὐρέθη εἰς τὸν ἀέθρον τῆς καὶ εὐδὲκθη

νὰ μὴ εἴπῃ τὸ ἐναντίον κατὰ προτροπὴν τοῦ ἀνεψιῦ. Ὁ Μιγὴλ σὺς λέγει τὴν ἑλπίθειαν, αἰδισιμῶτατε πᾶτερ. Δι' ὃ εὐχαριστῶν ὑμᾶς τώρα διὰ τὴν καλὴν, ἢν ἐδείξατε πρὸς ἐμὲ προθυμίαν, σὺς συμβουλεύω νὰ ἐπαρρηθῆτε τῆς καλῆς ταύτης εὐκαιρίας, καὶ νὰ λάβητε τὴν θέσιν σὺς ἐν τῇ ἀμάξει τοῦ καλοῦ τούτου Μι-γὴλ. Εἶνε πολὺ διασκεδαστικὸς, ἀλλῶς τε, καὶ πολὺ ὀλιγαρκής. Ὅθ μείνῃ ἀκούστων εὐχαρι-στημένους ἢ εἰς ἀνοήτως ἀνταμιωθῆν λάβῃ παρ' ὑμῶν.

Ὁ Ἡγούμενος Βερνάρδος Μοντεῖρ, πεπειθὴς ἐκ τῶν λόγων τούτων δὲν ἐπερίμενε νὰ τῷ ἐπαναληθῆ ἢ πρότασις αὕτη. Οὕτω λοιπὸν, ἀφοῦ εὐχαριστήσῃ τὸν ξενοδόχον, ἔσπευσε ν' ἀναβῆ ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ πανούργου Μιγὴλ.

Οὗτος δὲ ἐνὸς ἀλματος, εὐρέθη ἐπὶ τῆς ἔδρας του, ἤρπασε τὰ ἡνία, ἐκρότησε ζωηρῶς τὴν μάστιγα καὶ ἡ ἡμίονος ἀνεχώρησε καλπίζουσα ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀγοῆς εἰς Λισβῶνα. Ὁ καλὸς ἱερεὺς δὲν παρετήρησε ποσῶς ὅτι ἡ ἀμάξις, ἔλαβε ὅλος ἐναντίαν διεύθυνσιν ἐκείνης, ἢν ὤρσειε νὰ ἀκολουθήσῃ.

Ὅτε ὁ Μιγὴλ ἀρίκετο εἰς τὰς τελευταίας οἰκίας τοῦ Οὐγγάλας, ἐκράτησε τὴν ἡμίονόν του.

Τὶ συμβαίνει, λοιπὸν, ἠρώτησεν ὁ Ἡγούμενος.

—Τίποτε, αἰδισιμῶτατε, πᾶτερ Βερνάρδε Μοντεῖρ! Ἡγούμενος τοῦ κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀρχαῖς, τίποτε δὲν εἶνε ἄρχαῖς τίς φίλος

ἔρχεται νὰ ζητήσῃ τὴν εὐλογίαν σου, καὶ μι-κρὸν τινα θέσιν παρὰ τὸ πλευρὸν σου, εἶπεν ὁ Σιβασιανὸς ἀναβαίνων ἐπὶ τοῦ ὀχήματος.

VII

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ δερματοπρόβας, ὡσεὶ πληθῆς ὑπὸ κεραυνοῦ μολι: ἠδύνατο ν' ἀ-ναπνεύσῃ, ἐνοήσας δὲ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ θέσιν, ἐτήρησε ἄκραν σιγὴν, καὶ ἀρῆκε τὸν ἀστυνο-μικὸν ὑπάλληλον νὰ καθίσῃ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ Ὁ Μιγὴλ ἀρ' ἐτέρου δὲν ἐκρατεῖτο ἀπὸ τὸν γέλωτα, διὰ τὴν ἐπιτυχὴ καὶ κομικὴν ἐκδοσὴν τῆς σκηνῆς.

Μετ' ὀλίγον ἀρίκετο ἐμπροσθεν τοῦ ξενοδο-χείου τοῦ μεγάλου ἀγίου Ἀντωνίου, ὁ δὲ δερ-ματοπρόβας πάντοτε εἰσώπα. Καθ' ἣν δὲ στιγμήν ὁ Ἰοσὴ Μαχάδος παρουσιάσθη, ρίψας τὸ βλέμμα ἐντὸς τῆς ἀμάξης, ἀνεγνώρισε τὸν Βερνάρδον Μοντεῖρ, ὅστις ἐκρίνετο σκυθρωπός, τετραραμένος καὶ σιωπηλός, εἰς δὲ τὴν ἐρωτησίν του: Αἶ, καλὰ! Πῶς εὐρίσκεισθε τώρα, αἰδισι-μῶτατε; Ὁ ἀτυχῆς Ἡγούμενος ἀνεγείραε τὸ βλέμμα μετ' ὀφρῆς: —Σπείρα δολίων ἀνθρώπων, ἀνέκραξε. Τί ζη-τεῖτε ἀπὸ ἀνθρώπων, ὅστις δὲν ἔχει μέσον νὰ ὑ-περασπισθῇ, ἀρῆσατε με ἡσυχόν.

—Βλέπετε εἶπε τότε ὁ Σιβασιανός, δὲν συμ-βαίνει ἀκριβῶς ὅτι σὺς εἶχαν εἶπῃ;

Ὅταν τέλος δυνῆθαι νὰ θέσω χεῖρα ἐπὶ τοῦ κελῦ τούτου προσπίπτει μοι θεῖον, μετὰ τινα ὄραν, ἢ κατὰ τῷ ἐπέρχεται, ὡς οὐδέποτε ζῶ-

πρὸ καὶ ἀπειλητικῆ, καὶ τότε δυστυχῶς εἰς τὸν ἀνεψιόν του, μέχρις οὐ δυνῆθῃ νὰ τὸν καθησυ-χίσῃ διὰ τῶν ὁπωπιῶν του.

—Ἐγὼ, θεός σου! κακοῦργε! ἄθλιε, οὐτιδανὲ ἀστυνομικῆ ὑπάλληλε, ἐγὼ, θεός σου!

—Ὁ, αὐθινα, τὸ δάκρυ τέλος ὀφθαλμοκρῶνός. Ὁ πτωχός: σὺ; θεός εἶνε τῷ ὄντι παρῶρων, ἀξίος δὲ ἀλύσεων! Ἄ τίποτε δὲν ἐμεγαλοποι-ήσατε εἰς τοὺς λόγους σὺς, δὲν σὺς ἀναγνωρι-ζει πλέον καὶ σὺς ἐκλαμβάνει ὡς ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον. Ἀλλὰ, θεέ μου! μήπως ἔχετε ἀ-νάγκην τινὸς πράγματος δι' αὐτόν; Ἐάν διψῇ σπεύδω νὰ τῷ προσφέρω προθύμως ἐν ποτήριον οἴνου, ἀκριβῶς δὲ εἰς ἐκείνου, ὃν ἔπινε γῆρας με-τὰ τῆς εὐχαριστήσεως.

—Φύλαξον τὸν οἶνον σου, δι' ἄλλον τινα, μυ-σαρὸ Ἰουδα, ἀνέκραξε ὁ πτωχὸς δερματοπρό-βας, ὅστις δὲν ἠνόησε τίποτε ἐκ τῶν συμβαι-νόντων καὶ ὅστις πολὺ μακρὰν ἀπέειχε ἀπὸ τοῦ νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ εὐπιστος Ἰοσὴ Μαχάδος ὡμίλει ἐν ὄλῃ τῇ εὐλικρινείᾳ.

—Ἐμπρός, εἶπε τέλος ὁ Σιβασιανός εἰς τὸν Μιγὴλ, ὡς προχωρήσωμεν, εἶτα δὲ ἀπευθυνθεῖς πρὸς τὸν ξενοδόχον.

—Ἡ ἀμάξις, τῷ εἶπε, θὰ εἶνε ἐπιστραφῆ αὐ-ριον πολὺ ἐνωρίς. Εἶμαι κατὰ πολὺ εὐχαρι-στημένος ἀπὸ τὸν ἀνθρωπίν σου. Ὁ, ἰσὲ θε-δαίος, θέλατε μείνῃ ἀκούστων εὐχαριστημένους καὶ ἀπὸ εἰς. Χαίρετε!